

ഒരു കിത്ത്

അഥവാ

സമീപ്യുടെ പശ്ചാത്താപം

വെള്ളത്തോട്.

ഒരു കത്ത്.

അഥവാ

അമ്മിളുടെ പത്യാന്തരചരം.

—:—

ഗ്രന്ഥകർതാവ്:

വള്ളത്തോൾ

—:—

[ആദ്യ പതിപ്പ് കോപ്പി ൨൦൦൦]

കംഗളോദയം പ്രസ്സ്

തൃശ്ശിവപേരൂർ

1108

[വില 3-൩]

പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്:

ഒരു കത്ത്

അഥവാ

രൂശിയുടെ പശ്ചാത്താപം.

—*:—

൧

തിരു'ഭോജകട'ത്തിലാത്തനായ്
മരവും രൂശി വിഭക്തനനൻ,
പുരുഷോത്തമപതി സോദരി—
യ്ക്കൊരു കത്തേവമയച്ചിതേകദാ:—

൨

“പ്രിയസോദരി,—നിന്നെയേവമൻ—
പിയലുംമട്ടു വിളിച്ചതിന്നു ഞാൻ
ക്രിയമൂലമനമ്നാകിലും,
ദേചെയ്തിസ്സഹജന്റെ പേരിൽ നീ!

൩

ഭൂമ്നൈകസവിത്രിയാകമാ—
ശ്ലീവതൻ സൽകൃപകൊണ്ടു, സാമ്പ്രതം
തവ ബന്ധുജനത്തിനൊക്കയും,
ഭവതിഷ്ടം, സതി, സൗഖ്യമല്ലയോ?

ര

മരീചാനികുഷോപലങ്ങളും
ഹരിണീമാത്രവധുപദങ്ങളെ
മരീതസ്ഥിതിയിൽബുരിച്ചുകൊ,-
ബാഹിതഭാവമൊടല്ലി വാഴ്വു നീ?

ര

പുതുവീരസുതപ്പിറപ്പിനാൽ -
കുതുകം ഭർത്തുകലത്തിനേരി, നീ
ഭർതുലോത്സവമാജ്ഞസിയ്ക്കയാ -
ണിതനാളെ, നിഹ വിശ്വസിപ്പു ഞാൻ.

ന

ഭരമട്ടു സുഖം നമുക്കുമെ -
നൊ, ര സുധാമണവാകുരച്ചിടാം;
കരണാവതി, വാസ്തുവത്തിലീ, -
യൊര പേർതന്നെ മാനിരല്ലു ഞാൻ!

റ

ഇരുകുടിവികലുപ്പത്തിയിൽ -
പ്പെരുമാറാത്ത നിനക്കു, പണ്ടു, ഞാൻ
പെരുതപ്രിയമാചരിച്ചതോ -
ത്തു, രകന്നു മമ ചിത്തമെല്ലൊഴും.

൮

‘പശുപാല’നിൽനിന്നു നിന്നാൻ
‘ശിശുപാല’കലണച്ചവെണ്ണുവാൻ
അശുഭോക്തികളെത്ര ചൊല്ലി, ഹാ,
പിശുനൻ നിന്റെ മുഖത്തു നോക്കി ഞാൻ!

൯

പടുകോമളമായ്, വിടൻ പൂ-
വൊടു നേരാകിയ നിന്ദുഖത്തമേധ
കടുഭീഷണഭാഷണങ്ങളാൽ -
ച്ചുകണ്ണീർകണമെത്ര വീഴ്ത്തി ഞാൻ!

൧൦

പലതും പരപ്പങ്ങൾ ഞാൻ രക്ഷാ
പ്രലപിച്ചിടിലു, മല്ലൊഴൊക്കയും,
കലകന്യകതൻ വിനീതമാം
നിലയിൽത്തന്നെയുറച്ചുനിന്നു നീ!

൧൧

വളവേറിയ ദുർച്ചമസ്സു ഞാൻ
വളരെച്ചൊൽകിലു, മന്നൊരിയ്ക്കുലും,
കളഭാഷിണി, നിന്ദുഖത്തുനി-
ന്നുളവായിലു, മറ്റുത്തൊരക്ഷരം.

൧൨

അപ്പം, താഴ്, വിവേകമാദിയാൽ -
സ്സമതേ, നികലൈഴം ഗുണങ്ങളിൽ
കിമവി പ്രയുതാംശമെങ്കിലും
മൗ തന്നില ജഗൽപിതാവരോ!

൧൩

പഴുതേ പഴി ഞാൻ പുലമ്പിടും -
പൊഴുതാ, സ്സൗമ്യമുഖം കുറിച്ചു, നീ
തൊഴുകയൊടു നിന്ന നില്പതോ -
ഞൊഴുകുന്ന മമ ചുട്ട കണ്ണനീർ.

൧൪

വാനോചിതമാം വയസ്സിൽ നീ
ചരണം വെച്ച ദിനംമുതൽക്കുതാൻ,
ദൂരദൃഢവശാലരോ! സൂചുൽ -
പരതന്ത്രൻ തവ വൈരിയായി ഞാൻ.

൧൫

ദിവസംപ്രതി ശൈശവത്തിലു -
ത്സവമിങ്ങേറിയ നിന്നെ, യെല്ലൊഴും,
തവ താതനിലേരെയോമനി -
ജ്വനാണീ പ്രണയാർദ്രനഗ്രജൻ.

൧൩൩

മകളുഗ്രജനൈപ്പിരിഞ്ഞു, ത -
ന്നികടേ ചെൽക ചുരുക്കമാകയാൽ,
അകളുകി പിതാവസ്യയയ -
ന്ന, കമേ തേടിയിരിയ്ക്കുമെന്റെറമേൽ!

൧൩൪

കളിർപുഞ്ചിരി തുകിയും മുഖ -
ത്ത, ജിമട്ടാമളകങ്ങൾ ചിന്നിയും
കളിയാടിവിയത്ത നിന്നിളം -
തളിർമെയ്യിപ്പൊഴുമോപ്പതുണ്ടു ഞാൻ.

൧൩൫

തളയും വളയും കിലുണ്ടുമാ -
രിളയിൽപ്പിച്ചുനടന്നു, ചൈതൽ നീ
വിളയാടുവതുണ്ടി, വൻറെരയുൾ -
ക്കളുമാം കണ്ണിനു മുന്ചിലിപ്പൊഴും.

൧൩൬

തെളിമുത്തൈതിർദന്തമണ്ഡലം
വെളിവാം പാഴ്ചിരിയും കരച്ചിലും,
കിളിനേർമൊഴിയും കലൺ നിൻ -
നളിനാസ്യം ഹൃദി ഞാൻ മറക്കുമോ?

൨൮

സ്ഥിരവൗരൂഃശാലി, 'ചേദി'ഭൂ-
വരനദ്രേഘമനിന്ദിതാനപയൻ;
നിരസിഷ്ഠുവതെങ്ങി, വണ്ണമാം
വരനെകന്യകതന്റെറ കൂറുകാർ?

൨൯

ഒരു സോദരിയുള്ളതിന്റെ ക-
യ്യാരു 'ചെങ്കോലു'പിടിച്ചു കയ്യുമാൽ
കരുമിപ്പതിനദ്യമിപ്പതീ-
പ്പുരുഷന്മാരുടെ ധർമ്മല്ലയോ?

൩൦

ചാരിവേറിയ ചേദിനാട്ടിനീ-
ശ്ചരിയെന്നുള്ള പദം തൃജിഷ്ഠയാൽ
ശരിയാമനുരാഗമെന്നതിൻ
ചരിമാണത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി നീ.

൩൧

സതിതന്നനുരാഗ,മേതു വൻ-
പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും കടന്നുപോൻ
ഷ്ഠതി വിട്ടൊടുവിൽജ്ജയിഷ്ഠമെ-
ന്നതിനീ നിൻചരിതം നിദർശനം.

൩൨

വേദീയവിവാഹകാലമേ-
 തി?_വനിമെന്തേവെടേ കലേമേതുവേൻ?
 ശിവനേ, വിഷയൈകസകൃതിയാൽ
 ദിവസപ്പോക്കുറിയുന്നതില്ല നാം!

൩൩

കലനന്ദിനി, കേവലം വധു-
 നില വിട്ടിപ്പൊഴൊരമ്മയായി നീ,
 പല പൂരപ്പലക്കുണങ്ങളാൽ
 വിലസും നിൻസുതനും ഗുഹാഗുഹായ്.

൩൪

ഗതമായ് ഞാടുനാളിതെങ്കിലും,
 നിതരം നൂതനമായ്ജ്ജപലിപ്പ മേ
 സുതനും, തപയി മുഷ്കുകാട്ടലാൽ...
 കൃതമായോരനന്താവസകടം.

൩൫

പരമുണ്ടു സമൃദ്ധിയെങ്കിലും,
 കരളിൽശ്ശല്യമിതോറിരിയ്ക്കയാൽ
 നരകഭമെനിക്കു പാരിടം;
 ഭരമായ്തീർന്നിതു ജീവധാരണം.

൩൬

കുതബാസചനായ്; സ്വപത്തന-
ച്യുതനായ്; ഞാൻ പ്രജകൾക്കു ഹാസ്യനായ്;
ബത, നിന്നെയുപദ്രവിച്ചതിൻ
മിതമാകും ഫലമാണിതൊക്കയും!

൩൭

മനതാരെയുംപ്രകാര,മി-
ജ്ജനമേരൊപ്പിഴ ചെയ്തിരിയ്ക്കിലും,
തന്നതത്രജനെന്നു മാത്രമോ-
ത്ത,നഘേ, മാപ്പിവനേകിടേണമ!

൩൮

അഥവാ,പരയേണ്ടതില്ലിതെ;_ൻ
കഥ തീപ്പാൻ തുനിയുന്ന കാന്തനെ,
വ്യഥ പൂണ്ടു തടുത്തു സോദര-
പ്രഥമാനപ്രിയമെന്നു കാട്ടി നീ.

൩൯

നൃപപുംഗവപുത്രീ, ചിത്രമെ-
ന്ത,പാദം മമ നീ ചൊറുത്തതിൽ?
അപകാരപരന്റെ പേരിലും
കൃപ ചെയ്തെന്നതു സജ്ജനവ്രതം.

രം

ഓയവില്ല മമാന്തികൾക്കുമോ!
യേയാലെൻ ക്ഷിഴ നീ മറക്കിലും:
സ്വയമോത്തുപശാന്തി ചെമ്മിലേ,
നിയതം പാതകി നിർവൃതിപ്പെട്ടു.

രം

തരുണിദശയെ പ്രപന്നയാൽ
മരുവും മൽസൃതയെ തപദന്തികേ.
കുലപായനമരയിവെല്ലുവാൻ
കരുതുന്നേൻ കലുഷകുലയെപ്പി ഞാൻ.

രം

തവ പൊന്നമകന്നുവേണ്ടി, നീ-
യിവളെസ്സാലുപി, പരിഗ്രഹിച്ഛിലേ
വേദഗ്രജനാശപസിയ്ക്കുവാ-
നവകാശം ചെറുതിങ്ങു കൈവത്ര.

രം

പരശോലതമായ്പ്പരാക്രമം
പെരുകും ദാനവർത്തൻശിരസ്സുകൾ,
വിരുതേറിയ ബാലനാമെവ-
ന്നരുമപ്പത്തുകളായ് ചുഞ്ഞുവോ;

രര

ഖരശംഖരകണ്ഠശോണിതോൽ -
ഊരകാശ്ചീരമണിഞ്ഞു മേനിയിൽ
വരഭ്യാസ്സവനദിതീയനായ്
വരണംചെയ്തിതു വീരലക്ഷ്മിയെ;

രഐ

ചെരുത്തുണതമാക്കി മന്നിലേ -
തൊരുവൻ കൃഷ്ണകലത്തെ നന്മയാൽ;
ഗുരുവീജ്ഞനെവൻ ഹലായുധ -
ന്നൊരു രണ്ടാം മദമായിരിപ്പിതോ;

രനു

ഉലകിങ്ങൊരു നീലചന്ദ്രനായ്
വിലസുന്നേതു വിശിഷ്ടരൂപനെ,
അലർബാണനവാവതാരമായ് -
പ്പലരും വാഴ്ചിവരന്നു കാണികൾ;

രഐ

സദനസ്മൃതകർമ്മലഭ്യമായ്,
സുദതി, ക്ഷത്രിയമാർ കൊതിപ്പതായ്
അദരോന്നതമായ വീരസ്യ -
വദ,മാരാലധിരൂഢയായി നീ;

ശ്യാ

അവനെൻപ്രിയഭാഗീനേയനെ-
ന്ന,വലേഖം ഹൃദി വാച്ചിടുന്നു മേ!
അവനിൽ പ്രതിപത്തി തോന്നിടാ-
ത്തവളല്ലെന്റെ വിനീതയാം മകൾ.

ശൻ

കര വീരന യോഗ്യയല്ല നിൻ-
ഗുരസോദയ്കമാരിയെങ്കിലോ,
കരതില്ലി,വളാൽ ഗുഹാശ്രമം
മരുവാക്കാൻ മമ വത്സകനു ഞാൻ.

൭൦

ദിവസംപ്രതി മാം വരിപ്പതു-
ണ്ടിവളെബുസുജനങ്ങളിൽച്ചിലർ;
അവരോടു മറ്റത്തുചൊൽക വ-
യ്യിവനെന്നങ്ങറിവുള്ളതല്ലയോ!

൭൧

ഹിതമിങ്ങിതു താൻ: സ്വയംവരാ-
ഗതനായ്, നിന്നെ മുമാരിപോലവെ,
ചിതമോടു ഹരിച്ചിടട്ടെ നിൻ
സുതനീ 'രജമവതീ'കുമാരിയെ.

റെ

ഇതാണു കന്മിജ്ജോരവേഷു, വിസ്കൂരി-
പ്പുതാകിലിപ്പുത്തതിലീഗ്വമോയ്വരും
കൃതാഖനങ്ങളാമനതാവവാഴ്ചിനെ-
ബുതാപ്പമോത്താൽ മതി, ബുദ്ധിയുള്ള നീ!

